נוסח לדיון בוועדת העבודה הרווחה והבריאות ביום 27.12.17

מספר פנימי: 2015885-4403
מ-1126
(בכפוף למיזוג: פ/3119/20)

הצעת חוק תיירות מרפא, התשע"ז–2017

[הסתייגות של ח"כ פורר]

[הצעה מדיון 26.7.17 לשינוי שם החוק: רפואה בינלאומית]

פרק א': הגדרות

הגדרות

1. בחוק זה –

"אשרת תייר" – אשרה ורשיון לישיבת מעבר לפי סעיף 2(א)(1) לחוק הכניסה לישראל או אשרה ורשיון לישיבת ביקור מסוג ב/2 לפי תקנה 5(ב) לתקנות הכניסה לישראל;

"בית חולים" – כמשמעותו בסעיף 24 לפקודת בריאות העם;

"בית חולים ~~בבעלות~~ ממשלתי~~ת~~" – לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985[1];

פירוט בבקשה למרשם; ההגדרה עניין אישי;

"בעל שליטה", בגוף – ~~כל אחד מאלה:~~ מנהל, עובד אחראי בגוף, או ~~כל~~ מי שיש לו חלק העולה על 5% בהון או ~~בזכות לקבל~~ ב-רווחים של ~~אותו~~ ה-גוף;

"חוק הכניסה לישראל" – חוק הכניסה לישראל, התשי"ב–1952[2];

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז–1977[3];

"חוק זכויות החולה", ~~התשנ"ו–1996~~ – חוק זכויות החולה, התשנ"ו–1996[4];

"טיפול רפואי", "מטופל", "מטפל" – כהגדרתם בחוק זכויות החולה;

"מוסד רפואי" – מוסד רפואי ציבורי או מוסד רפואי פרטי;

"מוסד רפואי פרטי" – בית חולים או מרפאה שאינם מוסד רפואי ציבורי;

---

[1] ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.
[2] ס"ח התשי"ב, עמ' 354.
[3] ס"ח התשל"ז, עמ' 226.
[4] ס"ח התשנ"ו, עמ' 327.

"מוסד רפואי ציבורי" – כל אחד מאלה:

(1) בית חולים ~~בבעלות ממשלתית~~ממשלתי או מרפאה בבעלות ממשלתית;

(2) בית חולים או מרפאה שבבעלות קופת חולים;

(3) בית חולים או מרפאה שבבעלות רשות מקומית;

(4) בית חולים או מרפאה שהם תאגיד שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה[5];

(5) בית חולים שאינו בית חולים כאמור בפסקאות (1) עד (4), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם כלולות עמדות לרפואה דחופה (מיון);

"המנהל" – המנהל הכללי של המשרד או עובד המשרד שהוא הסמיכו לעניין חוק זה, כולו או חלקו;

תיקון:

"מרפאה" – כמשמעותה בסעיף 34 לפקודת בריאות העם שבה ניתן טיפול רפואי בידי חמישה מטפלים לפחות;

"המרשם" – כמשמעותו בסעיף 3(א);

"המשרד" – משרד הבריאות;

בהמשך לדיון ביום 26.7.17 ההגדרה שליטה מיותרת. יש פירוט בהגדרה בעל שליטה

"נושא משרה", ~~"שליטה"~~ – כהגדרתם בחוק החברות, התשנ"ט–1999[6];

"סוכן תיירות מרפא" – מי שעוסק בתיווך לעניין תיירות מרפא ורשום במרשם;

[5] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
[6] ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

תיקון בהמשך לדיון ביום 26.7.17
חובת גילוי עניין אישי
תנאי לעניין חבר ועדת משמעת

"עניין אישי", של אדם – לרבות עניין אישי של קרובו, עניין של תאגיד שהוא או קרובו הם בעל עניין בו, כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח–1968[7], או של גוף שהוא או קרוב שלו הם בעלי שליטה בו;

בהגדרה עניין אישי

"קרוב", של אדם – בן זוג, הורה, הורה הורה, אח או אחות, צאצא, צאצא של בן זוג ובני זוגם של כל אחד מאלה או אדם אחר הסמוך על שולחנו של אותו אדם, וכן שותף, מעסיק או עובד שלו;

"פקודת בריאות העם" – פקודת בריאות העם, 1940[8];

"שעות פעילות רגילות" – השעות שמתחילת המשמרת הראשונה של מוסד רפואי, ובכל מקרה לא יאוחר מן השעה 7.00, עד לתחילת המשמרת השנייה, ובכל מקרה לא לפני השעה 15.00;

~~"השר" – שר הבריאות;~~

"תיווך לעניין תיירות מרפא" – ~~תיווך בין מוסד רפואי לתייר מרפא לעניין מתן טיפול רפואי לתייר המרפא במוסד רפואי בישראל;~~ כל אחד מאלה:

(1) עיסוק בתיווך בין מוסד רפואי לתייר מרפא לעניין מתן טיפול רפואי לתייר המרפא במוסד רפואי בישראל;

(2) עיסוק באיתור תיירי מרפא עבור מוסד רפואי שלא במסגרתו;

[האם אין אפשרות של תיווך בין מוסדות רפואיים לגבי תייר מרפא?]

תיקון בהמשך לדיון מיום 26.7.17

"תייר" – מי שכניסתו לישראל טעונה קבלת אשרת תייר או שהוא פטור מקבלת אשרה כאמור לפי סעיף 17 לחוק הכניסה לישראל, למעט אלה: ~~;~~

(1) נציגי מדינות חוץ הפטורים לפי צו הכניסה לישראל (פטור נציגי מדינות חוץ), התשמ"ח–1988[9];

---

[7] ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.
[8] ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 191 (ע), (א) 239.
[9] ק"ת התשמ"ח, עמ' 441;

(2) מי שכניסתו לישראל היא לפי היתר כאמור בצו הכניסה לישראל (פטור תושבי יהודה ושומרון, רצועת עזה וצפון סיני, מרכז סיני, מרחב שלמה ורמת הגולן), התשכ"ח–1968[10];

(3) ימאי או איש צוות אוויר שחל עליו צו הכניסה לישראל (פטור), התשט"ז–1956[11];

[בנוסף פטורים תושבי מדינות מסוימות השוהים בישראל עד 3 חודשים]

"תייר מרפא" – תייר המקבל או מבקש לקבל טיפול רפואי במוסד רפואי בישראל;

"תקנות הכניסה לישראל" – תקנות הכניסה לישראל, התשל"ד–1974[12].

"השר" – שר הבריאות;

פרק ב': רישום סוכני תיירות מרפא

חובת רישום

2. (א) לא יעסוק אדם בתיווך לעניין תיירות מרפא ולא יתקשר עם מוסד רפואי ~~לשם איתור תיירי מרפא~~לשם ביצוע תיווך לעניין תיירות מרפא, אלא אם כן הוא רשום במרשם ובהתאם לתנאי הרישום ולהוראות לפי חוק זה.

[האם נדרשת הוראה לעניין סוכני ביטוח?]

(ב) לא יציג אדם את עצמו כסוכן תיירות מרפא ולא ישתמש בכל תואר או כינוי שמשתמע מהם שהוא עוסק בתיווך לעניין תיירות מרפא, אלא אם כן הוא רשום במרשם.

הצעה של משרד הבריאות:

פטור מרישום

2א. הוראות סעיף 2 לא יחולו לעניין פעילות תיווך לעניין תיירות מרפא המבוצעת באמצעות אתר אינטרנט בלבד, אם מתקיימים בפעילות התיווך כל אלה:

(1) למוסד הרפואי יש שליטה מוחלטת על תוכן הפרסום באתר האינטרנט;

(2) למוסד הרפואי יש שליטה מוחלטת על תנאי ההתקשרות עם תייר המרפא;

(3) תייר המרפא אינו משלם תמורה לגורם נוסף מלבד המוסד הרפואי.

---

[10] ק"ת התשכ"ח, עמ' 910.
[11] ק"ת, התשט"ז, עמ' 607.
[12] ק"ת התשל"ד, עמ' 1517.

מרשם של סוכני תיירות מרפא

3. (א) המנהל ינהל מרשם של סוכני תיירות מרפא (בחוק זה – המרשם).

תיקון בהמשך לדיון ביום ביום 26.7.17

(ב) המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור בשפה העברית, הערבית והאנגלית ובכל שפה אחרת שיקבע השר, באתר האינטרנט של המשרד ובכל דרך נוספת שיורה השר; הודעה על דרך נוספת כאמור תפורסם ברשומות.

בקשה לרישום במרשם

4. (א) בקשה לרישום במרשם (בחוק זה – בקשה לרישום) תוגש למנהל ותכלול את כל אלה, לפי העניין:

(1) שם המבקש, פרטי זיהויו ומענו; היה המבקש תאגיד, תכלול הבקשה גם את המסמכים שעל פיהם התאגד התאגיד או שעל פיהם הוא פועל, וכן את שמות בעלי שליטה ונושאי משרה בתאגיד, פרטי זיהוים ומענם; היה המבקש עסק שאינו תאגיד, תכלול הבקשה גם את שמות נושאי משרה בעסק, פרטי זיהוים ומענם;

(2) פרטים בדבר עיסוקיו האחרים של המבקש, ככל שישנם.

(ב) לבקשה יצורפו מסמכים המעידים על קיום התנאים לרישום לפי סעיף 5, כפי שקבע השר.

תנאים לרישום במרשם

5. (א) המנהל ירשום במרשם מבקש שמתקיימים לגביו תנאים אלה, לפי העניין:

(1) לעניין מבקש שהוא יחיד –

(א) מלאו לו 21 שנים;

דיון מיום 26.7.17

(--) הוא תושב ישראל

(ב) הוא אינו עובד מוסד רפואי;

(ג) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא;

(2) לעניין מבקש שהוא תאגיד – מתקיים לגבי התאגיד וכן לגבי כל מי שיעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא בתאגיד וכל נושאי המשרה ובעלי השליטה בתאגיד, התנאי המנוי בפסקה(1)(ג) [אי הרשעה], ולגבי נושאי משרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם יחידים – מתקיימים גם התנאים המנויים בפסקאות 1(א) ~~ו~~-[עד] (ב) [21, לא עובד מוסד רפואי];

(3) לעניין מבקש שהוא תאגיד שהתאגד מחוץ לישראל –

(א) התאגיד נרשם כחברת חוץ לפי סעיף 346 לחוק החברות, התשנ"ט–1999 ;

(ב) במדינה שבה הוקם התאגיד קיימת חקיקה לאיסור הלבנת הון ;

(ג) מתקיים לגבי התאגיד וכן לגבי– כל מי שיעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא בתאגיד וכל נושא משרה ובעל שליטה בתאגיד, התנאי המנוי בפסקה (1)(ג), ולגבי נושאי משרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם יחידים – מתקיימים גם התנאים המנויים בפסקאות 1(א) ~~ו~~[עד] (ב).[מתקיים התנאי שבפסקה (2)]

(ב) לצורך בדיקת התנאי לפי סעיף 5(א)(3)(~~ג~~ב) תעביר הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור, מדי שנה, לבקשת המנהל, את רשימת המדינות שבהן לא קיימת חקיקה לאיסור הלבנת הון או שהחקיקה אינה מספקת.

בהמשך לדיון ביום 26.7.17

(ג) השר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע תנאים נוספים לרישום במרשם, לרבות לעניין הכשרה.

הצעה כחלופה לדרישה לתושבות בישראל

(ד) השר, בהתייעצות עם שר המשפטים ועם השר לבטחון הפנים רשאי לקבוע הוראות לעניין בדיקת הרשעות לתושבי חוץ במדינות חוץ.

סירוב לרישום בהמשך לדיון מיום 26.7.17

6. (א) על אף הוראות סעיף 5, המנהל רשאי לסרב לרשום מבקש במרשם או לסרב לחדש את רישומו של מבקש במרשם, אף שמתקיימים לגביו התנאים לפי אותו סעיף, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, אם ~~התגלו~~הוא סבור על סמך המידע שברשותו~~עובדות שבשלהן הוא סבור~~ כי המבקש אינו ראוי לעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא.

(ב) סירב המנהל לרשום מבקש במרשם, יודיע לו את נימוקיו בכתב.

תקופת הרישום וחידושו הצעה בהמשך לדיון מיום 26.7.17

7. (א) תוקף הרישום במרשם יהיה לתקופה של~~א תעלה על שנתיים~~שלוש שנים, וניתן לחדשו לתקופות נוספות של ~~שנתיים~~ שלוש שנים לכל היותר בכל פעם.

(ב) סוכן תיירות מרפא המבקש לחדש את רישומו לתקופה נוספת, יגיש לרשם בקשה לחידושו 90 ימים לפחות לפני תום תקופת תוקפו של הרישום.

דיווח על שינויים 8. סוכן תיירות מרפא יודיע למנהל על כל שינוי בפרט מהפרטים שמסר בבקשה לרישום, בתוך 30 ימים ממועד השינוי.

פרק ג': חובות סוכן תיירות מרפא

חובות הגינות ונאמנות ומסירת מידע 9. (א) סוכן תיירות מרפא יפעל בנאמנות, בהגינות ובדרך מקובלת, הן כלפי תייר המרפא והן כלפי המוסד הרפואי.

(ב) סוכן תיירות מרפא ימסור לתייר המרפא את כל המידע שנמסר לו מהמוסד הרפואי לגבי אותו תייר, לרבות מידע שנמסר לו בעל פה.

שמירה על סודיות רפואית 10. (א) סוכן תיירות מרפא ישמור בסוד כל מידע רפואי הנוגע לתייר מרפא שהגיע אליו במסגרת עיסוקו או במהלך עבודתו, ולא ימסור מידע כאמור לגורם כלשהו שלא בהסכמת תייר המרפא.

(ב) מסר סוכן תיירות מרפא מידע למוסד רפואי לגבי תייר מרפא, ולא נתן תייר מרפא הסכמתו כי סוכן תיירות מרפא יעביר למוסד רפואי מידע רפואי מסוים לגבי ~~תייר המרפא, המצוי בידי המוסד הרפואי,~~ יודיע סוכן תיירות המרפא למוסד הרפואי כי המידע שמסר לו אינו שלם.

הזמנה בכתב לתייר מרפא 11. (א) סוכן תיירות מרפא ימסור לתייר המרפא הזמנה כמשמעותה בסעיף 17(א) מאת המוסד הרפואי, ויחתימו על ההזמנה, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 17(ב) ו-(ג), בשינויים המחויבים;

(ב) הוראת סעיף זה לא תחול אם המוסד הרפואי מסר לתייר המרפא, במישרין, הזמנה לפי סעיף 17.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), סוכן תיירות מרפא יהיה רשאי למסור לתייר המרפא הצעת מחיר מפורטת בכתב עבור רכיבי הטיפולים הרפואיים שיינתנו בישראל, תוך פירוט הטיפולים, במקום הזמנה לפי סעיף 17, אם התקיימו כל אלה:

(1) הצעת המחיר בהזמנה שהפיק המוסד הרפואי לפי סעיף 17 אינה עולה על אלפיים דולר של ארצות הברית של אמריקה (בסעיף קטן זה – דולר);

(2) הצעת המחיר בעד כל הטיפולים הרפואיים שיינתנו בישראל, שאותה ימסור הסוכן לתייר המרפא, אינה עולה בסך הכל על 5000 דולר;

(3) הטיפולים הכלולים בהצעת המחיר שמסר הסוכן או בהזמנה שהפיק המוסד הרפואי אינם כוללים אשפוז.

[מתי צריך למסור את ההזמנה? לפי סעיף 17(ג) לפני הגעתו למוסד הרפואי, או זמן סביר לפני כניסתו לישראל.
האם הסוכן אינו מעורב בהכנת ההזמנה?
האם המוסד הרפואי מסוגל לתת הזמנה מראש? האם לא נדרשות בדיקות במוסד לפני שניתן יהיה להכין הזמנה כזאת?
האם ניתן להסתפק בתכנית לגבי משך משוער של השהיה, סוג הבדיקות והטיפולים ועלות משוערת?]

גילוי עניין אישי

12. (א) סוכן תיירות מרפא לא יבצע תיווך לעניין תיירות מרפא אם יש לו עניין אישי בנוגע למוסד הרפואי שבו יינתן הטיפול הרפואי או לאיש צוות באותו מוסד רפואי, אלא אם כן גילה לתייר המרפא את עניינו האישי כאמור וקיבל את הסכמתו בכתב לביצוע התיווך לעניין תיירות מרפא במוסד הרפואי.

(ב) לא יראו בסכומי עמלה בעד תיווך לעניין תיירות מרפא המשולמים בידי מוסד רפואי לסוכן תיירות מרפא כעניין אישי לעניין סעיף זה.

איסור התניית תיווך לעניין תיירות מרפא ברכישת שירותים נוספים

13. סוכן תיירות מרפא לא יתנה תיווך לעניין תיירות מרפא ברכישת שירות אחר שאינו חלק מהטיפול הרפואי המוצע לתייר המרפא על ידי המוסד הרפואי.

איסור על יצירת קשר עם ~~רופאים~~מטופלים שלא דרך הנהלת המוסד הרפואי

14. יצירת קשר של סוכן תיירות מרפא עם מוסד רפואי, בכל הנוגע לתיווך לעניין תיירות מרפא, תתבצע רק עם גורם בהנהלת אותו מוסד רפואי שנקבע על ידי מנהל המוסד הרפואי.

זיהוי באמצעות תג

15. סוכן תיירות מרפא יענוד, באופן גלוי, תג המזהה ~~אותו~~ את שמו ואת עיסוקו כסוכן תיירות מרפא, בעת שהוא שוהה במוסד רפואי במסגרת עיסוקו כאמור.

פרק ד': חובות מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא

איסור התקשרות למטרת תיווך לעניין תיירות מרפא עם מי שאינו רשום במרשם

(א) לא יתקשר מוסד רפואי עם אדם לביצוע תיווך לעניין תיירות מרפא, ולא ישלם לאדם תשלום בעד תיווך לעניין תיירות מרפא, אלא אם כן אותו אדם רשום במרשם, ולמעט אם אינו חייב ברישום לפי הוראות סעיף 2א;

(ב) לא ישלם מוסד רפואי תשלום לאדם בעד תיווך לעניין תיירות מרפא, לגבי טיפול רפואי שלא נכלל בהזמנה בכתב לפי סעיף 17, או בהזמנה או בהצעת מחיר לפי סעיף 11.

תנאים למתן טיפול רפואי לתיירי מרפא

16. מוסד רפואי לא ייתן טיפול רפואי לתייר מרפא אלא אם כן מתקיימים לגביו כל אלה:

(1) עיקר פעילותו הוא מתן טיפול רפואי למטופלים שאינם תיירי מרפא;

[מדוע תנאי זה חיוני? האם המוסד יידרש להוכיח היקף פעילות או רק נכונות לקלוט ישראלים?
אם יש מקום לתנאי זה, מוצע לבחון אותו לפי מחלקה]

(2) יש בידו כדי להבטיח מתן טיפול רפואי נאות לתיירי מרפא;

[איך נבחנת יכולת זו? ההנחה היא בכל מקרה כי כי מדובר בבית חולים או במרפאה שפועלת כדין]

(3) הוא מנהל את עיסוקו ~~הקים מערכת חשבונאית נפרדת~~ לעניין תיירות מרפא בהפרדה חשבונאית מכל עיסוק אחר, לרבות באמצעות קיום מערך נפרד של הכנסות והוצאות והכול לפי כללי חשבונאות מקובלים;

[מדוע זה תנאי מקדמי לטיפול בתייר במרפא? זה צריך להיות הכלל שחל על מי שמטפל – כאמור בסעיף 23, אך להחלטה בשאלה האם אפשר לטפל בתייר זה יכול לסבך]

(4) תנאים נוספים שקבע השר באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת.

[הצעת הארגונים:

(1) להגביל את היקף הפעילות בתיירי מרפא, ואת ההכנסות, וכן להגביל את השיעור מתוך הכנסותיו של הרופא

(2) להתנות בשיעור תפוסה במחלקות

(3) לדרוש עמידה ביעדי קיצור תורים]

[הצעת אסותא: הסמכת השר לקביעת תנאים נוספים תחול רק על מוסד רפואי ציבורי]

הזמנה בכתב לתייר המרפא

17. (א) מוסד רפואי המבקש להתקשר עם תייר מרפא לצורך מתן טיפול רפואי ימסור לתייר המרפא, במישרין או באמצעות סוכן תיירות מרפא, הזמנה בכתב לביצוע טיפול רפואי, שתכלול את כל אלה (בסעיף זה – הזמנה):

[ראו השאלות שלעיל לעניין הוצאת הזמנה מראש]

(1) האבחנה הרפואית המשוערת ופירוט המסמכים שעליהם היא מתבססת; לא היתה אפשרות לאבחנה רפואית על בסיס המסמכים הקיימים, יפורטו הבדיקת הרפואיות הנדרשות והאבחנות הרפואיות שאותן יש לאשר או לשלול;

(2) פירוט הטיפול הרפואי המוצע בהתאם לאבחנה המשוערת;

[האם ניתן לקבוע טיפול רפואי בטרם מוצו הבדיקות?]

(3) סיכונים משמעותיים הכרוכים בטיפול הרפואי המוצע, הן בשל סוג הטיפול והן בשל נסיבותיו האישיות של תייר המרפא;

(4) הערכת סיכויי הטיפול הרפואי המוצע בהתאם לאבחנה המשוערת;

(5) הצעת מחיר מפורטת לעניין הטיפול הרפואי המוצע;

(6) הערכה משוערת של העלויות הכרוכות בטיפולים נוספים שאינם חלק מן הטיפול הרפואי המוצע, אשר עשויים להינתן לתייר המרפא במידת הצורך;

[לאיזה טיפולים הכוונה? האם מדובר דווקא בטפולים רפואיים? האם המדובר בטיפולים הצפויים כחלק מהסיכונים הכרוכים בטיפול הרפואי, או בטיפולים נלווים אחרים? האם למוסד הרפואי מותר להתנות הטיפול בטיפולים נוספים?]

(7) פרטים נוספים שקבע השר באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת.

(ב) ההזמנה תיכתב בשפה האנגלית, ובמידת הצורך תימסר לתייר המרפא בצירוף תרגום לשפה אחרת המובנת לו.

(ג) ההזמנה תימסר לתייר המרפא ותיחתם בידו לפני הגעתו למוסד הרפואי לצורך ביצוע הטיפול הרפואי, ולעניין תייר מרפא שהקשר בינו לבין המוסד הרפואי או סוכן תיירות מרפא נוצר עוד לפני כניסתו לישראל – זמן סביר לפני כניסתו לישראל.

(ד) חתימת תייר המרפא על ההזמנה כאמור בסעיף קטן (ג) היא תנאי להתקשרות של המוסד הרפואי עם סוכן תיירות מרפא בקשר למתן טיפול רפואי לתייר המרפא.

[האם סעיף 17(ד) נדרש? האם מתאים לתיווך שהוא איתור תיירי מרפא?
מתי מושלם תהליך התיווך? המוסד הרפואי יכול להוציא הזמנה באמצעות סוכן מרפא, רק בטרם הוא התקשר עמו, ואישור ההזמנה מהווה תנאי לתיווך אך האם מהווה גם השלמת התהליך של התיווך, או שתהליך זה יושלם רק עם הגעת התייר בפועל?
האם ייתכן שמוצאות לגבי תייר מספר הזמנות על ידי מוסדות שונים והוא בוחר בסופו של דבר לאן להגיע משיקולים של זמינות הטיפול במועד הגעתו לארץ?
האם לחתימת ההזמנה יש משמעות מבחינת דרישת הסכמה מדעת?]

הוראות לעניין מתן הסכמה מדעת במקרה של העדר כשירות

18. מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא יקבל מתייר המרפא, לפני תחילת מתן הטיפול הרפואי, הוראות כיצד עליו לפעול במידה שתייר המרפא לא יהיה כשיר לתת הסכמה מדעת לטיפול הרפואי כאמור בסעיף 13 לחוק זכויות החולה, או ימנה בא כוח מטעמו לפי סעיף 16 לחוק האמור.

חשבון לתייר המרפא

19. (א) מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא ימסור לתייר המרפא, במישרין או באמצעות גורם אחר הנושא בתשלום בעד הטיפול הניתן לתייר המרפא, למעט סוכן תיירות המרפא, חשבון מפורט לגבי הסכומים ~~ששילם~~ ששולמו בעד כל אחד מהטיפולים הרפואיים שניתנו לו במוסד הרפואי.

(ב) החשבון ייכתב בשפה האנגלית, ובמידת הצורך יימסר לתייר המרפא בצירוף תרגום לשפה אחרת המובנת לו.

אחריות המוסד הרפואי

20. למוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא תהיה אחריות כוללת בכל הנוגע לטיפול הרפואי בתיירי המרפא באותו מוסד רפואי, ובכלל זה יהיה אחראי על התיאום בין הגורמים השונים במוסד הרפואי לשם ביצוע הפעולות הנדרשות במסגרת הטיפול כאמור.

[האם חובה כזאת חלה על המוסד הרפואי רק כלפי תייר מרפא? האם יש חובה כזאת גם כלפי מטופל תושב ישראל?]

אי-העדפת תיירי מרפא

21. מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא לא יעדיף תייר מרפא על פני מטופל שאינו תייר מרפא, לרבות בעניינים אלה:

[מדוע הוראה זו נדרשת בנוסף להוראת סעיף 4 לחוק זכויות החולה האוסרת על הפליה בין מטופלים מטעמים של לאום וארץ מוצא וכן כל טעם אחר כיוצא באלה?]

(1) איכות הטיפול הרפואי;

[מה כוללת ה"איכות" - האם כוללת אפשרות לבחירת רופא? הקצאת רופא בכיר?]

(2) זמינות התורים במועד קביעתם;

[מדוע דווקא במועד קביעתם? האם אין אפליה בקבלת תייר המרפא לטיפול בשל העובדה שהגיע לארץ במועד מסויים, בעוד שהטיפול המתוכנן של תושב ישראל יידחה סמוך למועד שבו היה אמור להיות מבוצע?]

(3) הקצאת משאבים לרבות מטפלים, וכן מתן נגישות לכל תשתיות המוסד הרפואי ובכלל זה מיטות אשפוז, מעבדות, מיחשוב ומרפאות;

(4) שירותים הנלווים לטיפול הרפואי, לרבות תנאי אשפוז ושירותי מלונאות במוסד הרפואי.

איכות הטיפול הרפואי הניתן לתייר מרפא

22. איכות הטיפול הרפואי הניתן לתייר מרפא במוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא, לא תפחת מאיכות הטיפול הרפואי המקובלת במוסד הרפואי ביחס למטופליו שאינם תיירי מרפא.

[מדוע הוראה זו נדרשת בנוסף להוראת סעיף 4 לחוק זכויות החולה האוסרת על הפליה בין מטופלים מטעמים של לאום וארץ מוצא וכן כל טעם אחר כיוצא באלה?]

רישום חשבונאי נפרד

23. מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא יקיים הפרדה חשבונאית ~~יעדוך רישום חשבונאי נפרד, הן בצד ההכנסות והן בצד ההוצאות~~לרבות באמצעות קיום מערך נפרד של הכנסות והוצאות והכול לפי כללי חשבונאות מקובלים, לעניין טיפול רפואי בתיירי מרפא.

[בשל כפילות עם הוראת סעיף 16(3) מוצע להשאיר רק את ההוראה שבסעיף 23]

[הצעת אסותא: לא לחייב מוסד רפואי פרטי בהפרדה חשבונאית]

מסירת מידע למנהל

24. (א) מוסד רפואי המטפל בתייר~~ת~~ מרפא ימסור למנהל מידע בעניינים אלה:

[מתי צריך למסור את המידע? לפי דרישה? במועדים שייקבעו בתקנות?
ממתי נחשב מוסד כמטפל בתייר מרפא? משנחתמה הזמנה? משהגיע תייר?
משהחל/הסתיים הטיפול הרפואי?
[הערה: החובה מתיחסת גם למרפאה פרטית]

(1) התפוסה במחלקות שבהן ניתן טיפול רפואי לתייר~~ת~~ מרפא;

[האם מדובר בתפוסה באופן כללי? האם הדיווח יתיחס לתפוסה של תיירי מרפא לעומת התפוסה של תושבים?]

(2) הזמינות של השירותים הרפואיים הניתנים בשירות האמבולטורי והאשפוזי במוסד הרפואי.

[האם מידע זה אינו ניתן ממילא?
איך נבדקת הזמינות? לפי מועדי הפניות של הציבור?]

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין מידע נוסף שעל מוסד רפואי המטפל בתייר~~ת~~ מרפא להעביר למנהל [לפי בקשתו?] וכן לעניין תדירות מסירת המידע לפי סעיף זה, מועדי מסירתו ואופן מסירתו.

[הצעת הארגונים:
ידרש דיווח על פעילות תיירות המרפא בפילוח לפי מחלקות, פרוצדורות ופעולות רופאים
הדיווח על התפוסה במחלקות יהיה יומי
הדיווחים יפורסמו לציבור]

[הצעת אסותא: על מוסד רפואי פרטי תחול רק חובת מסירת מידע לפי סעיף קטן (א)]

דיווח שנתי למנהל

25. מוסד רפואי המטפל בתייר~~ת~~ מרפא ימסור למנהל, אחת לשנה –

[הערה: החובה מתיחסת גם למרפאה פרטית]

(1) מידע בדבר השירותים הרפואיים שניתנו במוסד הרפואי לתיירי מרפא באותה שנה והיקפם, וכן הסכומים ששולמו בעד כל אחד מהשירותים כאמור;

[האם המידע ניתן במידע מוחלט בלבד, או יחסית לכלל השירותים הניתנים במוסד הרפואי?]

(2) תכנית שערך המוסד הרפואי שעניינה ייעוד משאבים מתיירות מרפא לטובת חיזוק שירותי הבריאות הניתנים במוסד הרפואי למטופלים שאינם תיירי מרפא, לרבות התשתיות הנדרשות לצורך מתן השירותים כאמור;

[האם זו החלטה בלעדית של המוסד הרפואי?]

[הצעת הארונים: לקבוע מראש אחוז שיוקצה לטובת חיזוק הרפואה הציבורית והקצאה למוסדות שהכנסתם מתיירות מרפא נמוכה]

[הצעת אסותא: לא לחייב מוסד רפואי פרטי בהכנת תכנית]

(3) מידע נוסף שקבע השר באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת.

העברת תייר מרפא ממוסד רפואי אחד לאחר

26. מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא, המעביר תייר מרפא שבטיפולו למוסד רפואי אחר (בסעיף קטן זה – מוסד רפואי מעביר), יהיה אחראי לשלם למוסד הרפואי שאליו הועבר תייר המרפא (בסעיף קטן זה – מוסד רפואי נעבר) את התשלום בעד הטיפול הרפואי בו במוסד הרפואי הנעבר; ואולם המוסד הרפואי המעביר יהיה רשאי לערוך התחשבנות~~התחשב~~ עם תייר המרפא בעד התשלום כאמור ובלבד שלא יגבה מתייר המרפא לרבות ממי שנושא בתשלום עבורו יותר ממה ששילם המוסד הרפואי המעביר למוסד הרפואי הנעבר ולא יפיק רווח מההעברה כאמור.

[מה קורה במקרה שהטיפול הנדרש אינו צפוי מראש והתייר אינו מסוגל לשאת בו?]

הוראות מיוחדות לעניין מוסד רפואי ציבורי

27. (א) לגבי מוסד רפואי ציבורי המטפל בתייר~~ת~~ מרפא, יחולו גם הוראות אלה:

(1) לא יינתן בו טיפול רפואי לתייר מרפא בשעות הפעילות הרגילות; לעניין זה, "טיפול רפואי" – למעט כל אחד מאלה:

(~~1~~א) טיפול רפואי במצב חירום רפואי כהגדרתו בסעיף 2 לחוק זכויות החולה;

(~~2~~ב) טיפול רפואי שתייר המרפא נזקק לו במהלך שהותו בישראל, ובלבד שקבלת הטיפול הרפואי האמור אינה המטרה העיקרית שלשמה הגיע לישראל;

[אם ניתן לזהות את המטרה העיקרית להגעה לישראל, מדוע זה אינו מבחן כללי לשאלה מיהו תייר מרפא?]

(2) על אף האמור בפסקה (1), רשאי המנהל משיקולים רפואיים, לתת אישור למוסד רפואי ציבורי לבצע בתייר מרפא טיפול רפואי המנוי ברשימת הטיפולים הרפואיים שקבע השר לפי סעיף קטן (ב), בשעות הפעילות הרגילות, ובלבד שהמנהל מצא כי כנגד מתן טיפולים רפואיים לתיירי מרפא בשעות כאמור מתבצעת במוסד הרפואי תוספת מקבילה של שעות טיפול רפואי במטופלים שאינם תיירי מרפא;

[הצעת הארגונים: לחייב דיווח על השעות שניתנו בתמורה]

(3) לא ישולם למטפל בשל מתן טיפול רפואי לתייר מרפא, סכום הגבוה מהסכום שהיה משולם לו בשל מתן אותו טיפול למטופל שאינו תייר מרפא, אלא אם כן מתקיימות נסיבות המצדיקות זאת שקבע השר לפי סעיף קטן (ג).

[האם קיומו של תעריף של משרד הבריאות לתייר מרפא אינו עומד בסתירה להוראה זו?]

(ב) השר רשאי לקבוע רשימה של טיפולים רפואיים שלגביהם יהיה רשאי המנהל לתת אישור למוסד רפואי ציבורי לפי סעיף קטן (א)(2).

(ג) השר באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת רשאי לקבוע הוראות לעניין תשלום למטפל במוסד רפואי ציבורי בשל טיפול רפואי בתייר מרפא במוסד הרפואי כאמור.

[מה צפויות תקנות אלה לכלול? מה מטרתן?]

פרק ה': משמעת

עבירת משמעת

28. סוכן תיירות מרפא שעשה אחת מאלה, עבר עבירת משמעת:

(1) נהג בדרך שאינה הולמת את עיסוקו;

(2) הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, המטילה עליו איסור או חובה;

(3) השיג את רישומו במרשם במצג שווא;

(4) גילה חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה בעיסוקו כסוכן תיירות מרפא;

(5) הורשע, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש סוכן תיירות מרפא או בעבירה כאמור שיש לה השלכה על עיסוקו כסוכן תיירות מרפא.

[מה ההבדל בין הרישה לסיפה?]

ועדת משמעת

29. (א) השר ימנה ועדת משמעת, שתפקידה לדון ולהחליט בעבירות משמעת של סוכני תיירות מרפא (בפרק זה – ועדת המשמעת).

(ב) ועדת המשמעת תהיה בת שלושה חברים, והם:

(1) מי שכשיר להתמנות לשופט של בית משפט שלום, והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג של ארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של סוכני תיירות מרפא המאורגנים בישראל;

(3) רופא שהוא עובד המדינה.

[האם רופא הוא חבר נדרש בפורום זה? האם איש צוות רפואי אחר יכול (למשל, אחות) גם הוא להיות מתאים?]

(ג) השר ימנה ממלאי מקום לחברי ועדת המשמעת לפי הוראות סעיף זה.

אי-תלות

30. במילוי תפקידו אין על חבר ועדת המשמעת מרות זולת מרותו של הדין.

סייגים למינוי של חבר ועדת משמעת

31. לא ימונה לחבר ועדת המשמעת מי שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר בוועדת המשמעת או שבית המשפט קבע לגביו שעבר עבירה כאמור;

(2) הוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה כאמור בפסקה (1) וטרם ניתן פסק דין סופי בעניין;

(3) הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר ועדת המשמעת לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו.

תקופת כהונה

32. (א) חבר ועדת המשמעת ימונה לתקופה של ארבע שנים, ורשאי השר לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת, וכן, לאחר הפסקה של ארבע שנים רצופות לפחות, לשוב ולמנותו ללא יותר משתי תקופות כהונה נוספות רצופות כאמור.

(ב) הודעה על מינוי חברי ועדת המשמעת תפורסם באתר האינטרנט של המשרד. (מדוע לא גם ברשומות)

הפסקת כהונה

33. חבר ועדת המשמעת יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, בהתקיים אחד מאלה:

(1) הוא התפטר מחברותו בוועדת המשמעת במסירת כתב התפטרות לשר;

(2) מתקיים בו, לדעת השר או לפי קביעת בית המשפט, האמור בסעיף 31(1);

(3) חדל להתקיים לגביו תנאי מתנאי הכשירות לפי סעיף 29(ב), שמכוחם מונה לחבר ועדת המשמעת.

העברה מכהונה

34. השר רשאי, בהודעה בכתב, להעביר חבר ועדת משמעת מכהונתו, בהתקיים אחד מאלה:

(1) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;

(2) התקיים בו האמור בסעיף 31(2) או (3);

(3) התקיימו בו נסיבות אחרות שבשלהן אין הוא ראוי לכהן כחבר ועדת המשמעת.

הגשת קובלנה

35. (א) נוכח היועץ המשפטי של המשרד או עורך דין עובד המדינה שהוא הסמיך לכך (בפרק זה – תובע), כי יש ראיות לכאורה לכך שסוכן תיירות מרפא עבר עבירת משמעת, יגיש נגדו קובלנה לוועדת המשמעת, אלא אם כן סבר שאין בהגשת קובלנה כאמור עניין לציבור.

(ב) (1) תלונות על עבירות משמעת של סוכן תיירות מרפא יתבררו בידי תובע או בידי עובד המדינה שהשר הסמיכו לכך (בפרק זה – חוקר).

(2) חוקרים שמונו לפי פסקה (1) יפעלו לפי הנחיות התובע ויגישו לו את ממצאי בירורם ואת תוצאותיו.

(ג) לשם ביצוע סמכויותיהם לפי סעיף זה יהיו נתונות לתובע ולחוקר הסמכויות לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)[13], וסעיף 3 לפקודה האמורה יחול, בשינויים המחויבים, על חקירה שערך חוקר.

פסילת חבר ועדת המשמעת

36. (א) תובע או נקבל רשאי לבקש לפסול חבר ועדת המשמעת מלישב בדין אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בבירור הקובלנה.

(ב) לא תישמע בקשה כאמור בסעיף קטן (א) אלא בתחילת הדיון או מיד לאחר שנודעו לתובע או לנקבל הנסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים כאמור באותו סעיף קטן.

(ג) נטענה טענת פסלות נגד חבר ועדת המשמעת, תחליט בה ועדת המשמעת לאלתר ולפני שתיתן כל החלטה אחרת.

(ד) על החלטת ועדת המשמעת בעניין פסלות חבר הוועדה, רשאי תובע או נקבל לערער לפני בית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים מיום המצאת ההחלטה.

סדרי עבודת ועדת המשמעת

37. (א) המניין החוקי בישיבות ועדת המשמעת הוא כל חבריה.

(ב) החלטות ועדת המשמעת יתקבלו ברוב קולות חבריה.

הדיון בוועדת המשמעת

38. (א) דיון משמעתי יתנהל בנוכחות התובע והנקבל, אך ועדת המשמעת רשאית לנהל דיון שלא בנוכחות הנקבל, באחד מאלה:

(1) סניגורו של הנקבל התייצב במקומו;

[13] חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

(2) הנקבל נעדר מהישיבה בלא סיבה מספקת, לאחר שהוזהר שאם ייעדר בלא סיבה מספקת תהיה הוועדה רשאית לדון בעניינו שלא בפניו; לעניין זה לא יראו היעדרות מהארץ כסיבה מספקת.

(ב) (1) ועדת המשמעת תדון בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורתה לקיים את הדיון, כולו או מקצתו, בפומבי; ביקש הנקבל כי הדיון יתקיים בפומבי, תקיימו ועדת המשמעת בפומבי, אלא אם כן הורתה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לקיים את הדיון, כולו או חלקו, בדלתיים סגורות.

(2) על אף האמור בפסקה (1), הדיון בעבירת משמעת כאמור בסעיף 28(5) יתקיים בפומבי, אלא אם כן פסק הדין כאמור באותו סעיף, כולו או חלקו, נאסר לפרסום.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1) –

(1) המתלונן זכאי להיות נוכח בדיון המתקיים בדלתיים סגורות בקובלנה שהוגשה על יסוד תלונתו, וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו בדיון, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר את נוכחותם בדיון, כולו או חלקו;

(2) ועדת המשמעת רשאית, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לאפשר לאדם אחר שאינו התובע או הנקבל להיות נוכח בדיון.

(ד) על דיון בדלתיים סגורות ועל דיון בפומבי לפי סעיף זה, יחולו ההוראות לעניין איסור פרסום לפי סעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד–1984[14], בשינויים המחויבים.

[מדוע נדרש שהדיון יהיה בדלתיים סגורות? אם מדובר בראיות חסויות אז הן מטופלות כך, אך מדוע נדרשת כזאת שמירה על חשאיות?]

סדרי דין ודיני ראיות

39. (א) שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר, יקבע את סדרי הדין לפני ועדת המשמעת ובערעור לבית המשפט, לרבות הדרך להגשת הערעור; בעניין שלא נקבעה לגביו הוראה בתקנות כאמור, תפעל הוועדה בדרך הנראית לה צודקת ומועילה ביותר.

(ב) הסמכות להחליט בעניינים שבסדרי דין הנוגעים לקובלנה מסוימת נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, בשעה שהוועדה אינה יושבת בדין.

[14] ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

(ג) ועדת המשמעת אינה כפופה לדיני הראיות, למעט לדינים בדבר ראיות חסויות, אלא אם כן קבע שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר, כי על ועדת המשמעת יחולו חלק מדיני הראיות כפי שיקבע.

(ד) הממצאים והמסקנות בהכרעת הדין שבפסק דין סופי במשפט פלילי המרשיע את הנקבל, יראו אותם כמוכחים בהליך משמעתי נגד אותו נקבל.

מותב חסר

40. (א) על אף האמור בסעיף 37(א), נעדר חבר ועדת המשמעת שאינו יושב ראש הוועדה, מישיבה, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני חברי הוועדה הנוכחים, אם הסכימו לכך הצדדים, אלא אם כן החליט היושב ראש לדחות את הדיון.

(ב) דיון שנערך במותב חסר כאמור בסעיף קטן (א) לא יסתיים אלא לפני ועדת המשמעת בהרכבה המלא.

מותב קטוע

41. (א) נבצר מחבר ועדת המשמעת שאינו יושב ראש הוועדה לסיים את הדיון, יצרף היושב ראש חבר אחר במקומו, מקרב ממלאי המקום כאמור בסעיף 29(ג), שמתקיימים בו אותם תנאי כשירות, אלא אם כן החליט מטעמים שיירשמו ולאחר שנתן לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם, כי צירוף חבר אחר עלול לגרום לעיוות דין.

(ב) צורף חבר אחר כאמור בסעיף קטן (א), רשאית ועדת המשמעת להמשיך בדיון מהשלב שאליו הגיעה בהרכבה הקודם, אם סברה שלא ייגרם עיוות דין, לאחר שנתנה לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם; החליטה הוועדה להמשיך בדיון, רשאית היא לנהוג בראיות שגבתה בהרכבה הקודם כאילו גבתה אותן בעצמה או לחזור ולגבותן, כולן או חלקן.

(ג) על אף האמור בסעיף 37(ב), נותרו שני חברים בוועדת המשמעת ונחלקו בדעותיהם, תכריע דעתו של יושב ראש הוועדה.

סמכויות עזר של ועדת המשמעת

42. (א) ועדת המשמעת רשאית, ביוזמתה או לבקשת בעל דין –

(1) לזמן אדם לבוא לפניה כדי להעיד או להציג דבר;

(2) להזהיר או להשביע עד בהתאם לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), התשי"ם–1980[15];

[15] ס"ח התשי"ם, עמ' 202.

(3) לבקש מבית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו יושבת הוועדה לתת צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א–1971[16], לשם גביית עדות;

(4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו לפי סעיף זה, כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

(ב) דרשה ועדת המשמעת מאדם להעיד או להציג דבר כאמור בסעיף קטן (א)(1) והוא סירב לעשות כן בלא הצדק המניח את דעת הוועדה, רשאית היא לצוות על הבאתו לפניה בזמן שתקבע בצו, ובלבד שהזהירה אותו כי בכוונתה לעשות כן; על צו הבאה לפי סעיף קטן זה יחולו ההוראות לפי סעיף 73א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד–1984[17], בשינויים המחויבים.

(ג) הסמכות להחליט בעניינים לפי סעיף זה הנוגעים לקובלנה מסוימת נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, בשעה שהוועדה אינה יושבת בדין.

אמצעי משמעת

43. מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת, רשאית היא לנקוט נגדו אחד או יותר מאמצעים אלה:

(1) התראה;

[מה עם נזיפה?]

(2) קנס בסכום שלא יעלה על הסכום כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז–1977[18] (בחוק זה – חוק העונשין);

(3) קביעת תנאים והגבלות כפי שתקבע ועדת המשמעת שיחולו עליו לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

(4~~3~~) מחיקת רישומו מהמרשם או התליית רישומו במרשם, לתקופה קצובה שלא תפחת משלושה חודשים ולא תעלה על חמש שנים;

[מדוע יש הגבלת מינימום? האם הגבלת המועדים נוגעת רק להתליה או חלה גם על המחיקה? האם התליה לחמש שנים היא סבירה?]

~~(4) קביעת תנאים והגבלות כפי שתקבע ועדת המשמעת שיחולו עליו לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.~~

[16] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.
[17] ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.
[18] ס"ח התשל"ז, עמ' 177.

ערעור על החלטת ועדת המשמעת

44. (א) על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה רשאים התובע והנקבל לערער לפני בית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מיום מתן ההחלטה המסיימת את הדיון בקובלנה, ואם ניתנה ההחלטה שלא במעמד הצדדים – בתוך 45 ימים מיום המצאתה.

(ב) פסק דין של בית משפט מחוזי בערעור לפי סעיף זה ניתן לערעור לפני בית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך מאת נשיא בית המשפט העליון או מאת שופט אחר של בית המשפט העליון שנשיאו קבע לכך, או אם ניתנה רשות לכך בגוף פסק הדין.

עיכוב ביצוע של החלטת ועדת המשמעת

45. (א) אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע החלטת ועדת המשמעת שעליה הוגש הערעור, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת אחרת, ואם הוגש ערעור – אם החליט בית המשפט שלערעור אחרת.

(ב) על החלטה של ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשאים הנקבל והתובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 44.

פרסום והעמדה לעיון הציבור של החלטות ועדת המשמעת

46. (א) החליטה ועדת המשמעת על מחיקת רישום במרשם או על התליית רישום במרשם, ~~לפי הוראות סעיף 43(3)~~, תפרסם את דבר המחיקה או ההתליה, לפי העניין, בציון שמו של הנקבל, ואם הוגש ערעור על החלטה כאמור – גם את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

[יש לפרסם גם את ההגבלות במרשם – אחרת הציבור אינו יודע באיזה פעולות הסוכן מוגבל]

(ב) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת, תעמיד את החלטתה בציון שם הנקבל לעיון הציבור, באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרכים נוספות כפי שתורה, ואולם רשאית היא, מטעמים מיוחדים, להעמיד את החלטתה לעיון הציבור בלא ציון שם הנקבל ופרטים אחרים שיש בהם כדי לזהותו (בסעיף זה – פרטים מזהים), לאחר ששמעה את התובע ואת הנקבל ושקלה בין השאר את הפגיעה בפרטיותו של הנקבל או של צד שלישי ואת הצורך באזהרת הציבור.

(ג) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל לא עבר עבירת משמעת, תעמיד את החלטתה לעיון הציבור בלא פרטים מזהים של הנקבל, אלא אם כן הורתה אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו; לבקשת הנקבל תפרסם הוועדה את החלטתה בציון פרטיו המזהים.

(ד) פרסום לפי סעיף קטן (א) או העמדה לעיון הציבור לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) ייעשו בהתאם להוראות שיקבע השר, ובכלל זה הוראות לעניין האופן והתקופה שבהם יועמד המידע לעיון הציבור, ואמצעים שיינקטו כדי למנוע, ככל האפשר, את העיון באינטרנט בפרטים המזהים שפורסמו בתום התקופה כאמור.

(ה) בהחלטת ועדת המשמעת שתועמד לעיון הציבור לא יצוינו פרטיו המזהים של מטופל או מתלונן.

(ו) החלטות ועדת המשמעת כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) לא יועמדו לעיון הציבור כל עוד ניתן לערער עליהן, ואם הוגש ערעור – כל עוד לא תמו ההליכים בערעור, אלא אם כן החליט בית המשפט שלערעור אחרת.

[איך זה מסתדר עם הוראת סעיף קטן (א) שבמקרה של ערעור צריך לפרסם את דבר הערעור ותוצאותיו?]

(ז) הוגשה קובלנה נגד סוכן תיירות מרפא בעקבות תלונה, יודיע התובע למתלונן על החלטת ועדת המשמעת.

(ח) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) רשאים הנקבל ותובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 44.

התליה עד לסיום ההליכים

47. (א) היה לוועדת המשמעת יסוד סביר לחשד שהנקבל עבר עבירת משמעת או שמתנהלים נגדו הליכים פליליים בשל עבירה כאמור בסעיף 28(5), רשאית היא, אם ראתה שחומרת העניין או טובת הציבור מחייבות זאת, לאחר שנתנה לנקבל הזדמנות לטעון את טענותיו, להתלות זמנית את רישומו או להטיל באופן זמני מגבלות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו.

(ב) התליה או הטלת מגבלות כאמור בסעיף קטן (א) תעמוד בתוקפה עד למתן החלטה סופית בהליך משמעתי או פסק דין סופי בהליך פלילי כאמור באותו סעיף קטן, והכול אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת על מועד מוקדם יותר להפסקת ההתליה.

(ג) (1) ועדת המשמעת רשאית להתלות זמנית את רישומו של סוכן תיירות מרפא או להטיל באופן זמני מגבלות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו, כאמור בסעיף קטן (א), אף בטרם הוגשה קובלנה בשל אותה עבירה, מיוזמתה או לבקשת התובע, לאחר שנתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו; ואולם לא הוגשה קובלנה בשל העבירה כאמור בתוך 30 ימים מיום שהותלה הרישום או הוטלה הגבלה כאמור, בטלה ההתליה או ההגבלה, לפי העניין.

(2) על אף האמור בפסקה (1), ועדת המשמעת רשאית להורות על הארכת ההתליה או ההגבלה הזמניות לתקופות נוספות, ובלבד שתקופות ההתליה וההגבלה הכוללות לא יעלו על שישה חודשים מהמועד שבו הותלה הרישום או הוטלה ההגבלה לראשונה.

(ד) החליטה ועדת המשמעת על התליית הרישום עד לסיום ההליכים לפי הוראות סעיף זה, ~~רשאית היא ל~~תפרסם את דבר ההתליה ~~כפי~~ בדרך שעליה ~~ש~~תורה.

מה המשמעות של התליה זו אם אינה מפורסמת? איך ידעו בתי החולים והמטופלים שלא להתקשר עם הסוכן?]

(ה) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשאים הנקבל והתובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 44.

דיון משמעתי ודיון פלילי

48. (א) ענישה או זיכוי בהליכים פליליים אינם מונעים נקיטת הליכים על פי ~~חוק~~פרק זה נגד סוכן תיירות מרפא בשל אותו מעשה או מחדל, ונקיטת אמצעי משמעת או זיכוי על ידי ועדת המשמעת בשל אותו מעשה או מחדל אינם מונעים נקיטת הליכים פליליים.

(ב) הוגש כתב אישום נגד סוכן תיירות מרפא בשל מעשה או מחדל המשמש גם עילה לדיון לפני ועדת המשמעת לפי חוק זה, רשאית ועדת המשמעת להפסיק את דיוניה עד למתן פסק דין סופי בהליך הפלילי.

פרק ו': סמכות המנהל למחוק או להתלות רישום במרשם ולתת הוראה למוסד רפואי

מחיקה או התלייה של רישום במרשם

49. (א) המנהל ימחק מהמרשם את רישומו של סוכן תיירות מרפא, אם מתקיים בסוכן המרפא אחד מאלה:

(1) חדל להתקיים לגביו תנאי מהתנאים לרישום במרשם לפי סעיף 5;

(2) ועדת המשמעת הטילה עליו אמצעי משמעת של מחיקת רישומו מהמרשם לפי סעיף 43(3).

(ב) המנהל יתלה את רישומו של סוכן תיירות מרפא, אם ועדת המשמעת הטילה עליו אמצעי משמעת של התליית רישומו במרשם לפי סעיף 43(3) – למשך תקופת ההתליה כאמור.

[האם אין נסיבות שבהן תהיה למנהל סמכות התליה של רישום? למשל במקרה של חקירה על עבירה חמורה? מבחינה זו פניה להליך משמעתי היא מחמירה יחסית לסמכות המינהלית]

(ג) המנהל ייתן הוראות לעניין פרסום החלטותיו לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב). [מדוע להשאיר זאת להוראות של המנהל? מדוע לא לקבוע מראש בחקיקה?]

מתן הוראה למוסד רפואי

50. ראה המנהל, על פי תלונה של אדם הרואה את עצמו נפגע או על פי ~~עובדות~~ מידע שהובא ~~ו~~ לידיעתו, כי מתקיים במוסד רפואי אחד מאלה, רשאי הוא לאחר שנתן למוסד הרפואי הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, להורות למוסד הרפואי שלא לטפל בתיירי מרפא, לתקופה קצובה, או להגביל את היקף הטיפולים כאמור או את סוגיהם:

[מדוע לא מתיחסים גם לתלונה של אדם אחר שלא נפגע בעצמו: עובד צוות רפואי שמזהה בעיה; אזרח שנדחה בתור]

(1) הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, המטילה עליו איסור או חובה;

(1א) התקשר עם מי שאינו סוכן מרפא לתיווך לעניין תיירות מרפא

(2) נהג בדרך שאינה הולמת מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא;

(3) גילה חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה בטיפול בתייר מרפא;

(4) היקף הטיפולים הרפואיים הניתנים לתיירי מרפא במוסד הרפואי ~~פוגע~~ עלול להשפיע לרעה על ~~ב~~מתן שירותים רפואיים ~~נאותים~~ למטופלים שאינם תיירי מרפא; לעניין זה יובאו בחשבון, בין השאר –

(א) סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים לתיירי מרפא במוסד הרפואי והיקפם;

[יש לבחון לפי מחלקה]

(ב) ההשפעה שיש לסוגי הטיפולים הרפואיים כאמור בפסקת משנה (א) ולהיקפם על סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים למטופלים שאינם תיירי מרפא והיקפם, לרבות על פי השוואת נתוני הפעילות במוסד הרפואי בתקופות זמן שונות;

[ממתי קיימת תמונה של נתוני הפעילות במוסדות השונים? הרי אתם צחייבים רק מוסדות שמטפלים בתיירים לדווח]

(ג) ההשפעה הצפויה כתוצאה מצמצום סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים לתיירי מרפא והיקפם על מתן שירותים רפואיים למטופלים שאינם תיירי מרפא.

[מה המשמעות? האם יידרש להוכיח קשר סיבתי?]

[הצעת אסותא: סמכות המנהל תחול רק על מוסד רפואי ציבורי]

פרק ז': פיקוח

מינוי מפקחים

51. (א) השר ~~ימנה~~יסמיך, מבין עובדי משרדו, מפקחים שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 52 (בפרק זה – מפקחים); הודעה על ההסמכה תפורסם ברשומות.

(ב) ~~למפקח ימונה~~לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א) אלא אם כן ~~רק מי שמ~~תקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, הוא אינו ~~ראוי~~ ראוי, לדעת השר, לשמש מפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה השר;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר.

סמכויות פיקוח

52. (א) לשם פיקוח על ביצוע ~~ה~~הוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח –

(1) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ~~ידיעה~~ מידע או מסמך ~~שיש בהם כדי להבטיח את~~לעניין ביצועו של חוק זה ~~או להקל את ביצועו~~; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה–1995[19];

(3) להיכנס ל~~כל~~ מוסד רפואי שיש לו יסוד סביר להניח ש~~ניתן בו~~ ~~מתבצע בו~~ טיפול רפואי בתיירי מרפא, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו של בית משפט או בשעה סבירה ובתיאום מראש, אם ניתנה לכך הסכמה בכתב של בגיר המחזיק בנכס.

[מה קורה אם ניתן טיפול רפואי בתייר בחדרו במלון? האם דבר כזה ייתכן?]

(ב) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו של מפקח, שאותה יציג על פי דרישה.

פרק ח': עונשין

עונשין

53. העוסק בתיווך לעניין תיירות מרפא ~~או המתקשר עם מוסד רפואי לשם איתור תיירי מרפא~~, אף שאינו רשום במרשם, בניגוד להוראות סעיף 2(א), דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז–1977[20] (בחוק זה – חוק העונשין), ואם הוא תאגיד – דינו כפל הקנס האמור.

[29,200/58,400]

אחריות נושא משרה בתאגיד

54. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף 53 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין; בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

---

[19] ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.
[20] ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 53 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

[האם אחריות על נושא משרה מתאימה בהקשר זה?]

[מדוע העדפת התייר הרפואי אינה עבירה פלילית – ביגוד לאפליה לפי חוק זכויות החולה? האם ממילא זה ייחשב לעבירת אפליה?]

פרק ט': עיצום כספי

[מדוע אין עיצומים כספיים על סוכני המרפא? נדרשת מהם עמידה בתנאים שונים (גילוי מידע, העברת הזמנה וכו') אך הסנקציה לאי עמידה בהם היא רק מחיקה מהרישום]

עיצום כספי

55. הפר מוסד רפואי הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי עובד בכיר במשרד שהמנהל הסמיכו לעניין זה (בפרק זה – הממונה), להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 50,000 שקלים חדשים:

(1) לא מסר למנהל מידע או דיווח שנתי, בניגוד להוראות לפי סעיפים 24 או 25;

(2) מוסד רפואי ציבורי שנתן טיפול רפואי לתייר מרפא בשעות הפעילות הרגילות, בניגוד להוראות לפי סעיף 27(1) עד (3);

(3) טיפל בתיירי מרפא בניגוד להוראת המנהל שניתנה לפי הוראות סעיף 50;

(4) לא מסר למפקח ידיעה או מסמך שנדרש למסרם, במועד או באופן שנקבעו בדרישה, בניגוד להוראות סעיף 52(א)(2).

[מה עם מסירת הזמנה, או טיפול לפני מסירת הזמנה?

מה עם מתן חשבון מפורט?

מה עם ניהול מערכת חשבונאית נפרדת?

מה עם הפרות לעניין תשלום לרופא? **האם הפרות מעין אלה ייחשבו עבירות משמעת של הרופא?**

הודעה על כוונת חיוב

56. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מוסד רפואי הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 55 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 57;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 59, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

זכות טיעון

57. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 56 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי המנהל להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

החלטת הממונה ודרישת תשלום

58. (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 57, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי, לפי הוראות סעיף 60.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה בכתב לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 57 בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה ~~ה~~תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

59. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

[ממתי רואים את ההפרה כנמשכת?]

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות כאמור בסעיף 55, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי ~~או שבשלה הורשע~~.

[פחות ברורות הנסיבות שבהן בשל הפרה תהיה הרשעה]

סכומים מופחתים

60. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) השר בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ~~יהיה~~ ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכו~~מים~~ם הקבוע~~ים~~ בפרק זה, ובשיעורים שיקבע.

[האם לא נדרש לעניין מעין זה אישור הוועדה?]

סכום מעודכן של העיצום הכספי

61. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה, כאמור בסעיף 57 – ביום מסירת ההודעה על כוונת ~~ה~~חיוב; הוגש ערעור ~~על דרישת התשלום~~לבית המשפט לפי סעיף 65 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי לפי אותו סעיף בידי הממונה או בית המשפט, יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

(ב) סכום העיצום הכספי הקבוע בסעיף 55 יתעדכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור ~~עליית~~ שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב~~יום~~ יום העדכון בשנה שקדמה ל~~ו~~־~~1 בינואר של השנה הקודמת~~; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם הודעה על ~~סכומי~~ סכום העיצום הכספי ~~המעודכנים~~ המעודכן לפי סעיף קטן (ב) ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד.

המועד לתשלום העיצום הכספי

62. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 58.

הפרשי הצמדה וריבית

63. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייווספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א–1961[21] (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

גבייה

64. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)[22].

ערעור

65. (א) על החלטה סופית של הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה ~~למפר הודעה על החלטת הממונה~~ההחלטה.

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט ~~לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א),~~ לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר ~~הסכום ששולם~~העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרסום

66. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של המשרד את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;

(5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;

---

[21] ס"ח התשכ"א, עמ' 192.
[22] חוקי א"י, כרך ב' עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

(6) שמו של המפר.

(ב) הוגש ערעור לפי סעיף 65, יפרסם הממונה ~~לפי סעיף קטן (א)~~, את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו, בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה ממסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח–1998[23], וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ד) פרסום ~~כאמור ב~~לפי סעיף זה יהיה לתקופה של ארבע שנים.

(ה) השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.

[מדוע דרכים כאלה נדרשות?]

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

67. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 55 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

[איזה מההפרות המוצעות יכולה להקים עילה לפי חוק אחר?]

שמירת אחריות פלילית

68. (א) תשלום עיצום כספי לפי פרק זה לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 55, המהווה עבירה.

[האם סעיף זה רלוונטי לענייננו, כשמדובר בהפרות שאין בצידן עבירה פלילית? אם כן - מוצע להבהיר שמדובר בדבר המהווה (אם בכלל) עבירה לפי חוק אחר]

(ב) שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת.

[האם זה רלוונטי?]

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי, יוחזר לו הסכום ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.

[23] ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

פרק י': הוראות שונות

[מוצע להחריג את כל תחולת החוק מטיפול בתייר שנזקק לטיפול חירום בישראל – במקרה כזה אין מקום להזמנה, להכרה באדם כמתווך (וכמובן לא לתשלום עמלת תיווך משום סוג)]

תשלום למי שאינו סוכן תיירות מרפא

69. (א) לא יידרש אדם, על אף האמור בכל הסכם, לשלם בעד תיווך לעניין תיירות מרפא, לאדם שאינו סוכן תיירות מרפא, ואם שילם – רשאי הוא לתבוע את החזרת הסכום העודף.

(ב) לא יידרש אדם, על אף האמור בכל הסכם, לשלם לסוכן תיירות מרפא בעד תיווך לעניין תיירות מרפא, לעניין טיפול רפואי שלא נכלל בהזמנה או בהצעת מחיר לפי סעיף 11, ואם שילם – רשאי הוא לתבוע את החזרת הסכום העודף.

[נדרשת הוראת תחולה – על איזה הסכמים תחול ההוראה? האם ממועד ההתקשרות/התשלום/ההגעה לישראל/תחילת הטיפול?]

סמכות שיפוט לבית משפט בישראל

70. על אף האמור בכל הסכם, לבית משפט בישראל תהיה סמכות שיפוט בכל הליך משפטי בין תייר מרפא לבין סוכן תיירות מרפא או מוסד רפואי.

[האינטרס לגבי המוסד הרפואי מובן. ואולם, לגבי הקשר עם סוכן המרפא – מוצע להבהיר כי הוא נוגע לחוק זה בגלל ההגדרה הרחבה של המונחים]

שמירת דינים

71. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן, אלא אם כן נאמר אחרת בחוק זה.

[1.האם כל ועדות הבדיקה וועדת בקרה ואיכות לפי חוק זכויות החולה יחולו גם על הטיפול בתייר המרפא?

2.האם לא נדרשת התאמה בהוראות סעיף 20 במקרה שנדרשת העברת מידע באמצעות סוכן המרפא לשם המשך הטיפול בחולה?

מה מיועד להתגבר על הוראות חוק זכויות החולה]

ביצוע ותקנות

72. (א) השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

(ב) השר, ~~תקנות לפי סעיף קטן (א) בעניינים המפורטים להלן יותקנו~~ באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת רשאי לקבוע הוראות בעניינים אלה:

[האם תמיד מדובר בתקנות ביצוע]

(1) תנאים נוספים לרישום במרשם לפי סעיף 5(ג), לרבות לעניין הכשרה;

(2) התמורה המרבית שתשולם לסוכן תיירות מרפא בעד תיווך לעניין תיירות מרפא;

(3) כללי אתיקה לסוכני תיירות מרפא;

(4) תנאים נוספים למתן טיפול רפואי לתיירי מרפא במוסדות רפואיים לפי סעיף 16(4);

(5) מידע נוסף שעל מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא למסור למנהל לפי סעיף 24(ב), וכן תדירות מסירת מידע למנהל לפי סעיף 24 ואופן מסירתו;

(6) מידע נוסף שעל מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא למסור למנהל, אחת לשנה, לפי סעיף 25(3);

(7) רשימת טיפולים רפואיים שהמנהל רשאי לתת למוסד רפואי ציבורי אישור לבצעם בתיירי מרפא בשעות הפעילות הרגילות, לפי סעיף 27(ב);

(8) הוראות לעניין תשלום למטפל במוסד רפואי ציבורי בעד טיפול רפואי בתייר מרפא במוסד הרפואי הציבורי, לפי סעיף 27(ג).

(ג) השר באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע אגרות בעד בקשה לרישום במרשם או חידוש רישום במרשם.

תחילה

73. תחילתו של חוק זה תשעה חודשים מיום פרסומו.

תיקון פקודת בריאות העם

74. בפקודת בריאות העם, בסעיף 24ד(ג), בהגדרה "מימון ציבורי", אחרי פסקה (2) יבוא:

"(2א) תשלום ששילם תייר מרפא למוסד רפואי ציבורי; לעניין זה, "מוסד רפואי ציבורי", "תייר מרפא" – כהגדרתם בחוק תיירות מרפא, התשע"ז–2017."

[מדוע מוצדק להחיל את הוראות הצינון גם במקרה זה? הרי הטיפול בתייר המרפא כולו למעשה טיפול במסגרת פרטית]

****